

OPIKELIJATARINA

Emma

Koulunkäynnin ja aamu- ja iltapäivätoiminnan ohjaaja

Kaikki lähti liikkeelle siitä, kun osallistuin Jyväskylän yliopiston pääsykokeisiin viime vuoden keväällä. Siellä tapasin erään opiskelijan, joka kertoi omia kokemuksiaan koulunkäynnin ohjaajan koulutuksesta Jyväskylän Kristillisellä opistolla. Päätin siis hakea myös sinne jos (ja kun) paikka ei yliopistolta vielä aukeaisi. Onneksi hain!

Koska itse opin parhaiten tekemällä ja esimerkkien kautta, käytännönläheinen koulutus opistolla oli todella hyvä ja mielenkiintoinen. Pääsimme leikkimään, askartelemaan, tanssimaan, musisoimaan, pukeutumaan vaikka millaisiksi hahmoiksi ja järjestämään tapahtumia lapsille. Saimme olla luovia ja nauraa ihan älyttömästi! Oli meillä tosin ihan oikeita oppitunteja ja kirjallisiakin töitä, eikä hensuja pidä unohtaa, niitä ei kyllä tule ikävä (hensu = henkilökohtainen näyttösuunnitelma).

Meidän luokassa oli tosi hyvä yhteishenki ja koska meidän opettajat ryhmäytti meitä paljon koulutuksen alussa, meidän luokka ei ollut vain kasa ihmisiä, vaan meistä tuli tiimi. Opiskeluvuoden aikana tapahtui vaikka mitä ja pääsin kokemaan asioita, mitä en olisi koskaan uskonut tekeväni. Oman elämäni motokseni muotoutuikin "If you have a chance and you don't take it, will you regret it?"

Parhaaksi kokemukseksi yltää viiden viikon kestoinen työharjoittelu Pohjois-Irlannissa! Sain kunnian olla ensimmäinen koulunkäynnin ohjaaja opiskelija, joka suoritti harjoittelun muualla kuin Suomessa. Englannin puhuminen on aina ollut mukavuusalueeni ulkopuolella enkä ole koskaan oppinut kaikkia kieliopeja, saati sitten poikkeuksien poikkeuksia. Minulla oli kuitenkin syttynyt kipinä kansainvälisyyteen ja päätin ottaa tästä mahdollisuudesta kiinni ja hain mukaan vaihto-ohjelmaan. Mahtavaa oli huomata, kuinka hyvin pärjäsinkin englannin kielellä, vaikka välillä olikin haasteita eikä se koskaan ole ollut mukavuusalueellani. Kaikki olivat aina valmiita auttamaan ja mun pointti joka tapauksessa meni aina perille.

Pohjois-Irlannin vaihdossa harjoittelu tapahtui ammattikoulussa musiikkia opiskelevien opiskelijoiden kanssa ja se paikka oli täydellinen minulle, olenhan harrastanut musiikkia kuusi vuotiaasta lähtien. Tämä edellä mainittu motto tulikin toteen aika monessa asiassa, joista jotkut olivat kivoja, jotkut "kauheita", mutta kaikki kokemukset olivat mahtavia! Pääsin mm. pitämään kädessäni ihka-aitoa pöllöä ja jopa isoa boa käärmettä. Kerran koulupäivän jälkeen päädyin myös päivämatkalle toiseen kaupunkiin muutaman muun opiskelijan kanssa. If you have a chance, take it!

Viimeisen harjoittelun suoritin Kristillisellä opistolla peruskoulua käyvien maahanmuuttajien kanssa ja se oli toinen kokemus mitä en vaihtaisi pois, en mistään hinnasta. Kaikki valitsemani harjoittelupaikat olivat juuri oikeita minulle ja sain niistä niin paljon uutta tietoa eri kulttuureista, sekä arvokasta kokemusta, jotka veivät minua eteenpäin kaikilla mahdollisilla tavoilla.

Jos tykkäät tehdä töitä lasten ja vähän vanhempienkin opiskelijoiden kanssa, suosittelen lämpimästi tätä tutkintoa, ja totta kai vaihtoon hakemista. Tämä vuosi oli aivan huikea Kristillisellä opistolla! Ihana luokka, mahtavat opettajat ja henkilökunta sekä mukavat opiston muut opiskelijat.

But hey, now it's your turn to take the chance!